

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΑ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1861.

ΑΡΙΘ. 163.

Συνδρ: ετησ. εν Ελλάδι Δρ: 1.
» » » Εξωτερικῶν » 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'Επιθῶφι Διόλου ἀριθ. 30.

Εἰς οὐδένα, πλην τῶν τακτικῶν ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων» ἔνευ προκλητικῆς.

ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΑ ΕΚ ΚΕΡΑΣΕΩΝ.

Εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Ἑλβετίαν ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ συγκροτῆ τὸ εὐχαρι μετὰ τοῦ χρησίου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ὅπως λ. χ. εἰς τινὰς λεωφόρους ἔχουν φυτεύσει δένδρα καρποφόρα τὰ ὅποια μετὰ τὴν σκιάν δίδουν καὶ καρπὸν πρὸς χρῆσιν τῶν ὀδοιπόρων.

Εἰς τὴν Γερμανίαν μακρὰ δένδρостоιχία, πολὺ λάκκις 60 μιλίων τὸ μέτρο συνίστανται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ κερασείας, ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν ὁποίων πάντες οἱ ὀδοιπόροι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ τρώγουν μετὰ τὴν παρατήρησιν νὰ προσέχουν, ὥστε νὰ μὴ βλάπτουν τὰ δένδρα.

Τὸ περισσώτερον μέρος τῶν κερασίων συναρῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γειτονευόντων ἀγρῶν ὅταν δὲ ὅσοι θέλουν νὰ φυλάξιν τὸν καρπὸν δένδρον τιθῶν, δένουσι περὶ τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ ἄχυρα, οἱ δὲ διαβάται τῶσιν σέβονται τὰ νόμιμα, ὥστε σπανιώτατα ἐγγίσει τις ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου Ἐκεῖνα.

Τὸ ἴδιον τοῦτο εἶναι αἷον παρατηρήσεως διὰ δύο λόγους: 1) διότι δεκνύει τὴν πατρικὴν μέριμναν τῶν Κυβερνήσεων ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ 2) τὸ σέβας τοῦ λαοῦ πρὸς τὰ διατεταγμένα. Καλὴ καὶ πατρικὴ διοίκησις παντοῦ καὶ πάντοτε τείνει εἰς τὸ νὰ

δημιουργῆ καὶ ἐνασχῆ ἀναλόγους ἀρετὰς μετὰ τοῦ λαοῦ ἐνῆ ἢ τυραννικὴ ἐπιφέρει τὸ ἐναντίον, καταστρέφουσα καὶ αὐτὰς τὰς ὑπαρχούσας. Ἄς ἐπιστώμεν, δεῖ θ καιρὸς δὲν εἶναι μακρὰν, κατὰ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ βλέπωμεν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μάλιστα εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας τοὺς φραγμοὺς καταστρεφομένους, τὰ δένδρα θραυόμενα καὶ ἀκόμη καὶ αὐτὰ τὰ καθίσματα, τὰ τοποθετούμενα ὑπὸ τὰς δένδρостоιχίας πρὸς ἀνάπαυ-

Δένδρостоιχία ἐκ κερασέων.

σιν τῶν πολιτῶν, κατακομματισμένα. Γοιᾶται βανδαλικαὶ πράξεις δεκνύουσι λυπηρὰν τὴν κατάστασιν τῶν ἡθῶν εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ προδίδουσι παντελῆ ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀγαθὴν πρόνοιαν τῆς ἐξουσίας ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἀργία εἶναι μήτηρ πάσης κακίας, διότι ὁ ἀργὸς ἐξοδεύει τὰς ὤρας τοῦ σιαπτόμενος κα-

χόν τι κατὰ τοῦ πλησίον του· χρέος ἐπομένως τῶν γονέων εἶναι νὰ συνειθίσουν τὰ τέκνα τῶν ἐνωρὲς εἰς τὴν φυλεργίαν.

— Προσπάθει νὰ εἰρηνεύς μετὰ τοὺς πρό πάντων ὁμοῦ μετὰ τὴν συνειδησίν σου.

— Κάλειον νὰ ὑποφέρῃ τις ἀγαθοποιῶν, ἢ νὰ ἐπιδοχῆ ἀδικῶν καὶ κακοποιῶν.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΣΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ.

Μετάφρασις ἑλευθέρα
(ἐκ τοῦ Ἀγγλικού)

(Ἰδὲ προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Πολλὴ παρῆλθεν ὥρα πρὶν ὃ Ἐρίκος συνέβη εἰς ἑαυτὸν καὶ ὠνηθῆ νὰ σηκωθῆ ἐκ τῶν γονάτων του· ἀφοῦ δὲ ἐσηκώθη ἡ ἰδέα αὐτῆ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν του, «Ποῖος ἀρὰ γε νὰ ἔκαμε τὸν μεγαλοπρεπῆ ἦλιον καὶ τὸ μέγα δάσος, τὰ ὄρη καὶ τὴν πεδιάδα, τὰ φυτὰ, τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ ἑρᾶια καὶ μελωδικὰ πτηνὰ; Ποῖος νὰ ἔκαμε τὰ δένδρα νὰ φύονται ἀπὸ τὴν γῆν, νὰ ἔθεσε τὰ ποτάμια εἰς κίνησιν, καὶ νὰ ἔκαμεν ὅλα ταῦτα τὰ θαυμαστὰ πράγματα, τὰ ὅποια βλέπω τριγύρω μου; Ποῖος ἀρὰ γε νὰ ἦναι οὗτος;»

Σοχνάκις ἐπανέλαβεν εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐρώτησιν ταύτην· ἔπειτα ἔστρεψε τοὺς διαλογισμοὺς του εἰς τὴν Ἑλένην καὶ τοὺς Ἀθιγγάνους, καὶ ὠρίσθη πολὺ ἐναντίον των, διότι τὸν ἐκράτησαν τόσον χρόνον κεκλεισμένον εἰς τὰ σκοτεινὸν ἐκεῖνο σπηλαίον, ἐνῶ εἰς τὰ ἄλλα παιδιά ἐπέτρεπον νὰ ἐξέρχωνται καὶ νὰ βλέπουν τὸν ὠραίον κόσμον, ὅστις ἔκειτο ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου· καὶ ἐνθυμεῖτο μὲν τί ἡ Ἑλένη τῷ εἶχεν εἰπεῖ, ὅτι ἡ αἰτία τῆς κατακλείσεώς του ἦσαν οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά του· ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ τί εἶχον νὰ κάμουν τὰ μάτια καὶ τὰ μαλλιά του μὲ τοῦτο. Ἐπειτα τοῦ ἦλθον εἰς τὸν νοῦν οἱ λόγοι τῆς γράϊας Μαργαρίτας, ὅτι αὐτὸς δὲν ἦτο ὡς τὰ ἄλλα παιδιά, παιδίον Ἀθιγγάνου· ἀλλὰ πάλιν, πῶς συνέβη νὰ εὐρίσκειται μεταξύ των; Τότε τῷ ἦλθεν ὡς ὄνειρον ἡ ἐνθύμησις τοῦ χρόνου, ὅταν ἔζη μεταξύ ἀνθρώπων πολὺ διαφορετικῶν ἀπὸ τοὺς Ἀθιγγάνους, ὅταν τρυφερά τις χεῖρ τὸν ἐχαίριζε, καὶ γλυκεῖά τις φωνὴ τῷ ἔλεγε περὶ μητρικῆς ἀγάπης καὶ τρυφερᾶς φροντίδος· ἔπειτα δὲ παρεστάθη ἔμπροσθέν του ὡς δράμα ὠραίος τις κῆπος καὶ μεγαλοπρεπὲς φρούριον, εὐγενεῖς ἄνδρες καὶ χαριτωμέναι κυρίαί, ὅλοι δὲ οὗτοι θεώρουν μετὰ στοργῆς ἐν μικρὸν παιδίον. Μετὰ τοῦτο ἀμυδρά τις ἐνθύμησις ἠγέρθη εἰς τὸν νοῦν του, ὅτι ἐνῶ περιεδιάβαζεν ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸ δάσος, ἀπήγγησεν ἀγριοπροσώπους τινὰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι τὸν ἀνῆρπασαν καὶ τὸν ἔφεραν μεταξύ των, θέσαντες αὐτὸν ἐπὶ ἐνὸς τῶν ἱσπῶν των. Μετὰ τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνθυμηθῆ ἄλλο τι, εἰμὴ τὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν ἔζη ἐντὸς τοῦ σπηλαίου, καὶ τὰ συμβάντα τῆς προτεραίας ἡμέρας κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν ληστῶν εἰς τὸ φρούριον, καὶ τὸν χωρισμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν· ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἦσαν τόσον συγχυμένα, ὥστε τῷ ἐφαίνοντο ὡς ὄνειρον.

Ἡ συγκεχομένη αὐτῆ ἀνάμνησις τῶν συμβάντων τοῦτων τῆς ζωῆς του τὸν ἐκράτησεν ἐπὶ πολὺ ἀκίνητον εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην· ἐπὶ τέλους ὁμως στενοχωρηθεὶς ἀπὸ τὴν πείναν, ἠγέρθη καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Ἐνθυμηθεὶς δ' ὅτι ἡ Ἑλένη τῷ ἔφερε πολλάκις κόκκους τινὰς, ἐζήτησε νὰ εὕρῃ τοιοῦτους εἰς τὸ δάσος, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπέτυχεν· φθάσας δὲ εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτο τὸ βυάκιον, ἔπειν ἀρκετὸν ἀπ' αὐτὸ, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ δὲν ἤρουνθη νὰ θεραπεύσῃ τὴν πείναν· ὅθεν ἐζήτησεν ἐκ νέου ὀπωρικά μεταξὺ τῶν δένδρων καὶ τοιαῦτα μὲν δὲν εὗρεν, εἶδεν ὁμως ἐκεῖ που-πλησίον τὴν σκέπην καλυβῶν τινων καὶ διὰ τινος μονοπατίου κατώρθωσε νὰ φθάσῃ ἔμπροσθεν ὠραίου κήπου περιχλειομένου ἀπὸ σιδηρᾶς κιγκλίδας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔθεσκον μικραὶ τινες δορκάδες, αἱ ὁποῖαι ἐφειλκυσαν τὴν προσοχὴν του· ἐνῶ δὲ ἴστατο καὶ ἐκύτταζεν αὐτάς, ἤκουσε παιδίον νὰ ὀμιλῆ, ἀλλ' ἕνεκα τῶν ποικῶν θάμνων, ὄπισθεν τῶν ὁποίων ἤρχετο ἡ φωνή, τὸ παιδίον δὲν ἠδύνατο νὰ φανῆ.

Οἱ ἐπανειλημμένοι γέλωτες τοῦ παιδίου διήγειραν εἰς τὸν Ἐρίκον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴ ἴδῃ, καὶ λοιπὸν ὑπερπηθῆσας τὰς κιγκλίδας καὶ διελθὼν διὰ τῶν θάμνων εὐρέθη αἴφνης ἔμπροσθεν παιδίου, ἐν ἧ δύνετη μικροτέρου καὶ ἔχοντος τὴν αὐτὴν φυσιογνωμίαν, τοὺς αὐτοὺς γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ αὐτὰ ξανθὰ μαλλιά μὲ αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ ὠραία ἐνδεδυμένον μὲ μεταξωτὰ καὶ βαλουδένια τραπεζακτὰ. Ὁ Ἐρίκος ἐφοβεῖτο νὰ πλησιάσῃ τὸ παιδίον, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο τόσον διάφορον ἀπὸ τὰ Ἀθιγγανόπουλα, μὲ τὰ ὅποια συναναστρέφετο.

Τὸ παιδίον ἐκαίνο ἐπαίξεν ἐπὶ τῆς χλόης μὲ ἐν σωλάκι, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν παρετήρησε τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἐρίκου, ἀφοῦ δὲ τὸν εἶδε, ἐφοβήθη καὶ εἰκίνησε νὰ φύγῃ· ἀλλ' ὁ Ἐρίκος τῷ ἐφάναξε, λέγων, «Μὴ φοβῆσαι ἀπὸ ἐμέ. Μὴ φοβῆσαι, ἐγὼ δὲν θὰ σὲ πειράξω!»

Εἰς τὰς φωνὰς ταύτας τοῦ Ἐρίκου τὸ παιδίον ἐσταμάτησε, καὶ ἤρχισε νὰ τὸν ἐξετάζῃ διὰ τοῦ βλέμματος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καὶ ἐπὶ τέλους τὸν ἠρώτησε, «Ποῖος εἶσαι σὺ;»

«Εἶμαι ὁ Ἐρίκος, καὶ ἀνέβην ἀπ' αὐτάς τὰς κιγκλίδας.» «Σὺ δὲ ποῖος εἶσαι;»

«Εἶμαι ὁ κόμης Ἀλβέρτος,» ἀπεκρίθη τὸ παιδίον, «καὶ κατοικῶ εἰς τὸ φρούριον τοῦ πατρὸς μου ἐκεῖ ἐπάνω. Σὺ ποῦ κατοικεῖς;»

Ἡ ἐρώτησις αὐτῆ ἐσόγγυσε τὸν Ἐρίκον, καὶ κατ' ἀρχὰς δὲν ἤθευρε τί ν' ἀποκριθῆ· ἀλλὰ μετὰ μίαν στιγμὴν ἀπεκρίθη, «Ποῦ κατοικῶ; Κατοικῶ ἀκριβῶς τώρα ἐκεῖ εἰς τὸ δάσος, ὅπου τὰ πουλιὰ καλαδοῦν τόσον γλυκὰ καὶ ὁ ἥλιος λάμπει τόσον λαμπρά. Ἐσυνειβίζον

δὲ νὰ κατοικῶ εἰς τὸ σκοτεινὸν σπήλαιον, ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπάγω πλέον ἐκεῖ.»

« Ἀλήθεια! ἐκατοικησὲς ποτε εἰς σπήλαιον; » ἤρώτησεν ὁ Ἀλβέρτος μετέπειτα τὸν Ἐρίκον. Ἐπειτα δὲ μετὰ γλυκύτητα ἐπρόσθεσε, « Γαλαίπωρον παιδίον! λοιπὸν ὁ πατήρ σου δὲν ἔχει ὠραῖον φρούριον, ὡς ὁ ἰδιόκός μου; »

« Ἀλλὰ δὲν ἔχω οὔτε πατέρα! » εἶπεν ὁ Ἐρίκος, σείσας μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν του.

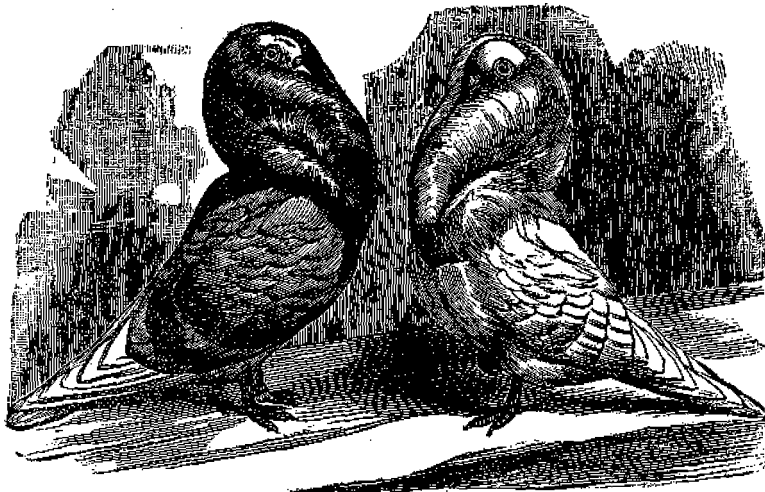
Ὁ Ἀλβέρτος ἐκινήθη εἰς ἐδραλαγγίαν καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς.

« Μὴ λυπῆσαι, — εἶπεν εἰς αὐτὸν φιλοφρόνως. « Θὰ εἶπω εἰς τὸν πατέρα μου, ὅτι δὲν ἔχεις πατέρα καὶ αὐτὸς θὰ ᾔνοι κατὰ σου. Εἶναι τόσο καλὸς καὶ εἰμαι βέβαιος θὰ τῷ ἀρέσῃ καὶ θὰ σὲ δώσῃ καὶ φορέματα ὡς τὰ ἰδικά μου, καὶ μαζὺ οἱ δύο θὰ τρέχωμεν τρι-

τά δένδρα ἐπὶ τῆς χλόης! Ἀληθινὰ θὰ τὸν βλέπῃς πᾶσαν ἡμέραν; »

Ὁ Ἀλβέρτος τὸν παρετήρει μετὰ πολλὴν ἐκπληξιν. « Τί εἶναι αὐτὰ ποῦ λέγεις; Καὶ δὲν τὸν βλέπεις πᾶσαν ἡμέραν; »

« Ὅχι, ὄχι, ἔκραξεν ὁ Ἐρίκος. Σήμερον εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν εἶδον καὶ σὲ βεβαίω, ὅτι με φαίνεται πολὺ ὠραῖος! » Ἐπειτα δὲ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὸν οὐρανὸν ἤρχισε νὰ θαυμάσῃ. Ὁ Ἀλβέρτος ἐθαύμαζε καὶ τοῦ ἔκαμε πολλὰς ἐρωτήσεις, ἕως οὗ ὁ Ἐρίκος τῆ διηγήθη ὅλην τὴν ἱστορίαν του, καθ' ὅσον τὴν ἐνθυμείτο. Ὁταν δὲ ἐπροσάθη νὰ τοῦ περιγράψῃ τὰ αἰσθήματα, τὰ ἵποια διηγήθησαν εἰς τὴν καρδίαν του, ὅταν κατὰ πρῶτον εἶδε τὸν ἥλιον, ἀνελύθη ἐκ νέου εἰς δάκρυα, ἐκίνησε δὲ καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ Ἀλβέρτου καὶ ἀμφότερα τὰ παι-

Ἰακωθῖνοι.

γύρω ἐδῶ εἰς τὸν κήπον καὶ θὰ πιάνομεν παταλούδας ὁμοῦ.»

Ταῦτα εἰπὼν ἐκροτάλισε τὰς χεῖράς του καὶ ἐγένετο παρακαλισμένος μετὰ ἅπαντα ταῦτα.

« Ἀληθινὰ τὸ λέγεις, ὅτι δύναμαι νὰ μένω ἐδῶ καὶ νὰ παίζω μαζὺ σου, χωρὶς νὰ δέρνομαι καὶ νὰ ἐπιπλήττωμαι; Θὰ βλέπω δὲ τὸν ἥλιον πᾶσαν ἡμέραν; » ἐρώτησεν ὁ Ἐρίκος. « ὦ! ὄχι τοῦτο θὰ ᾔνοι πολὺ μεγαλειότερα χαρὰ, παρ' ὅτι ἐλπίζω! »

« Μὴ ᾔνοι τόσο ἀνόητος, » εἶπεν ὁ Ἀλβέρτος. « Δὲν εἶναι καμμία ὠραϊότης νὰ βλέπῃ τις τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πᾶσαν ἡμέραν. Μὲ κάμνεις νὰ γελάσω! »

« Γέλασε, ἐάν ἀγαπᾷς, — εἶπεν ὁ Ἐρίκος. « ἀλλὰ δι' ἐμὲ εἶναι ὠραῖος. Ποτὲ μου δὲν εἶδον τόσο ὠραῖον πρᾶγμα. Κότταζε δὲ καὶ τώρα πῶς λάμπει διὰ μέσου τῶν κλάδων τῶν δένδρων, καὶ πόσον ὠραῖα εἰκονίζει

διὰ ἐκάθησαν ἐπὶ τῆς χλόης, πλησίον ἀλλήλων ὡς ἐάν ᾔνοι παλαιὰ φίλοι. (Ἀκολουθεῖ)

Οἱ Ἰακωθῖνοι.

Ἡ οἰκογένεια τῶν περιστερῶν περιέχει ἀπειρίαν παραλλαγῶν, αἱ ὁποῖαι διαφέρουν ἀπ' ἀλλήλων ὄχι μόνον κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν μορφήν καὶ κατὰ τὰς ἔξεις, καὶ κατὰ τὸ χρῶμα, καὶ κατὰ τὴν διάταξιν τῶν πτερῶν αὐτῶν.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ παραλλαγὴν τινα, ἣτις ἐνεκα τῆς ὁμοιότητος τῆς κοικοῦλας τῆς μετὰ τὴν κοικοῦλαν τῶν Ἰακωθῖνων μοναχῶν τῆς Παπακῆς Ἐκκλησίας καλεῖται Ἰακωθῖνοι.

Οἱ Ἰακωθῖνοι οὗτοι εἶναι περιεργὰ κατὰ τὴν ὄψιν πτηνὰ. Χρησιμεύουν δὲ πρὸς τροφήν, ἀντικαθιστῶντα

πολλάκις τὰς κοινὰς ὀφθαλμίας. Ἔνεκα τῆς κουκούλας των, τὸ περιπατήμα των ἐμποδίζεται κατὰ τι, ἀναγκάζονται δὲ νὰ ἐκτείνουν πολλὸ τὸν λαμῖόν των, διὰ νὰ ἔμποροῦν νὰ βλέπουν καλῶς τρυγύρω καὶ πρὸς τὰ κάτω. Ἐχουσι δὲ χρῶμα λευκὸν, ἐρυθρὸν ἢ μαῦρον καὶ τριῶνται ἡμίσειαν λίρ. ἀγγλ. τὸ ζεύγος.

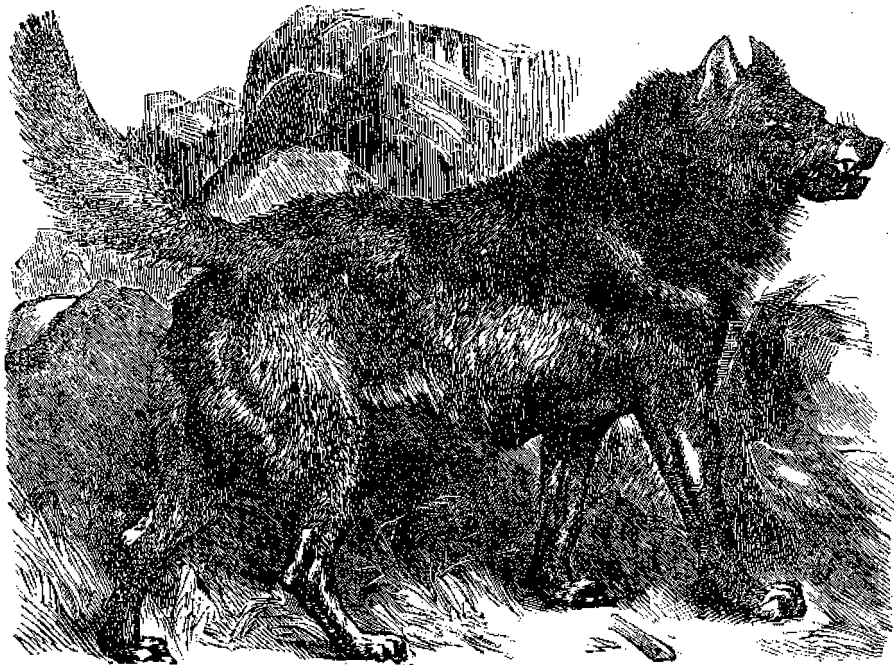
ΛΥΚΟΣ.

Οἱ λύκοι ἀνέχουσιν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ οἱ σκύλοι καὶ αἱ ἀλώπεκες ὅπως δὲ εἰς τοὺς σκύλους, οὕτω καὶ εἰς τοὺς λύκους εὐρίσκονται διάφοροι παραλλαγὰι, ἀλλ' αὐταὶ χρωστοῦνται μάλ-

ἀνεκτικότητα εἰς τὰς τιμωρίας καὶ συμμόρφωσιν πρὸς τὸ εἶδος τῆς ζωῆς τοῦ κυρίου του.

Ἀνεκτὰ τῆς δειλίας τοῦ λύκου διαφέρουσιν ἄπειρα τὰ ἔξῃς δύο ἀρκοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Γεωκτῆμων τις ὑπέφερε τόσας ζημίας ἀπὸ τοῦ λύκου, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ἐκδικηθῇ πρὸς τοῦτο δὲ κατεσκευάσεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ λειβαδίου του, ὅπου ἔδοσκον τὰ ποίμνια καὶ αἱ ἀγέλαι του διαφόρους λάκκους, τοὺς κοθμένας τῶν ὁποίων ἔκαμε πλατυτέρας τῶν στομῶν.

Ἡμέραν τινα ἐπισκεφθεὶς τοὺς λάκκους τούτους εὗρεν ἐντὸς ἐνὸς ἐξ αὐτῶν τρεῖς μεγίστους λύκους ζαρωμένους καὶ τρέμοντας ἐκ τοῦ φόβου, Ὁ γεωκτῆμων

Λύκος.

λον εἰς τὸ κλίμα καὶ ἄλλας φυσικὰς αἰτίας, ἢ εἰς ὀργανικὰς διαφορὰς.

Οἱ λύκοι ἐν γένει εἶναι ζῶα θηριωδέστατα, ἀλλὰ καὶ δειλότατα, συνήθως δὲ ζοῦν κατὰ κοπάδια καὶ τότε καθίστανται τρομερώτατοι, ὡς λ. χ. εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὰς ἐκτεταμένους πεδιάδας τῆς Ἀμερικῆς εἶναι δὲ πολλὸ προφυλακτικοὶ καὶ ὡς οἱ σκύλοι λίαν ἐπιτήθειοι καὶ νοήμονες κατὰ τοῦ ἀνθρώπου σπανίως βίβρακονδνεύουσιν ἐκτὸς ἐάν στενοχωρηθοῦν ἀπὸ τὴν πείναν, ἢ ἀναγκασθῶν νὰ ὑπερασπισθῶν τὰ νεογνά των.

Ὁ λύκος δύναται νὰ ἐξημερωθῇ, εἰς ἐξημερωμένην δὲ κατάστασιν δεικνύει τὰς αὐτὰς περίπου ἀρετὰς τοῦ κυνός, πίστιν, ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην εἰς τὸν κύριόν του,

γνωρίζων τὴν φυσικὴν ταύτην δειλίαν των, κατέθη εἰς τὸν λάκκον, καὶ συλλαβῶν ἕκαστον ἐκ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἔκοψε τοὺς τένοντας αὐτῶν καὶ ἔπειτα τοὺς ἀνεβίβασε χωρὶς νὰ δεῖξωσι τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν.

Ἄλλος κύριος ἐν Ῥωσσίᾳ διωκόμενος ὑπὸ πολλῶν λύκων ἐπρόφρασε νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῆς μάνδρας ἐνὸς τῶν κτηνοστασιῶν του ἐριπκος, ἢ θύρα τῆς ὁποίας ἔτυχε νὰ ἦναι ἀνοικτῆ. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῶν διωκόντων λύκων συνεισῆλθε μετ' αὐτοῦ χωρὶς νὰ τὸ ἐγνωρήσῃ ἀφοῦ δὲ εὐρέθη ἐντὸς, εὐθὺς ἢ ἀγριότης καὶ θηριωδία των τοὺς ἐγκατέλειψε, κατελήφθησαν δὲ ἀπὸ τὴν δειλίαν, ὥστε κατέφυγον εἰς μίαν γωνίαν καὶ ἐκεῖ συνελήφθησαν τρέμοντες ἐκ τοῦ φόβου.

"Όπως εις άλλα ζώα, ούτω και εις τοὺς λόκους τὸ κλίμα ἐπηρεάζει τὸ χρῶμα τῶν τριχῶν αὐτῶν· οὕτως εις μὲν τὰ θερμὰ κλίματα τὸ χρῶμα τῶν εἶναι μαῦρον, εις τὰ εὐκράτα καστανόν, καὶ εις τὰ ψυχρὰ λευκόν.

Βαβυλωνίων ἡγεμόνων, ἦτο οἶδος καὶ διάδοχος τοῦ Ναβουχοδονόσου, ὅστις ἀποστατήσας ἀπὸ τῆς Συρίας, ἐβελώσα τὴν Βαβυλωνιακὴν αὐτοκρατορίαν μὲ πρωτεύουσαν τὴν Βαβυλῶνα.

Τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ ἔργα συνίστανται εἰς τὴν καθο

Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας.

ΟΝΕΙΡΑ ΕΝ Τῇ ΓΡΑΦῃ.

Ζ'. ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΟΣ.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ μέγιστος καὶ ισχυρότατος τῶν

πόταξεν τῆς Συρίας, τῆς Φοινίκης, τῆς Παλαιστίνης, τῆς Ἰόρου καὶ μέρους τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς μετοικεσίας τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐφέρθη καὶ ὁ Δανιὴλ αἰχμάλωτος.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ἦτο ἐραστής τῶν εἰρηνικῶν τεχνῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐξωραΐσιν καὶ ἐνδυναμῶσιν τῆς πόλεως, ἀνακαινίσας τὴν ναὸν τοῦ Βήλου καὶ κατασκευάσας τοὺς διασήμεους χρεμαστοὺς κήπους, τὰ περίφημα τείχη τῆς Βαβυλώνος μὲ τὰς δριχθαλίνας αὐτῶν πύλας καὶ τὸ θαυμάσιον ἀνάκτορόν του, τὸ ὅποιον ἐτελείωσεν εἰς 13 ἡμέρας! κλ. κλ.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ οὗτος ἀναερέθη δύο ὄνειρα διὰ τοῦ ἐνὸς ὁ Θεὸς ἐδείκνυεν εἰς αὐτὸν τι ἔμελλε νὰ ἐπιβῆ ἐπ' αὐτὸν ἕνεκα τῆς ὑψηλοφροσύνης του, διὰ τοῦ ἄλλου, τι ἔμελλε νὰ συμβῆ εἰς τὸ βασιλείον του μετὰ ταῦτα. Ὁ Δανιὴλ, ὅστις μετὰ τριῶν ἄλλων παίδων Ἑβραίων εἶχεν ἀντραφῆ καὶ ἐκπαιδευθῆ βασιλικῶς ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος, καὶ ἕνεκα τῆς σοφίας του κατεῖχεν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸ Κράτος, ἐῆγγησεν εἰς τὸν βασιλέα τὰ ὄνειρα ταῦτα, καὶ προσεβόσθη διὰ τοῦτο εἰς τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῶν Μάγων.

Συμβουλευόμενοι τοὺς μακροὺς μᾶς ἀναγνώστεις νὰ ἀναγνώσωσιν ὁλόκληρον τὰ βιβλίον τοῦ προφήτου Δανιὴλ. Εἶναι πολὺ νόστιμος καὶ διδακτικὴ ἱστορία, πλήρης ὠφελίμων παραδειγμάτων καὶ μαθημάτων, καὶ ἰσχυρῶν ἀποδείξεων τῆς θεοπνευστίας τῶν Ἁγίων Γραφῶν, διότι αἱ εἰς αὐτὸ περιεχόμεναι προφητεῖαι, ἂν καὶ ἐλέγχθησαν πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν πρὸ τῶν συμβάντων, τὰ ὅποια προέλεγον, ἐπληρώθησαν ὅμως κατὰ γράμμα, ἰδίως δὲ αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀνατροπὴν τῆς Περσικῆς Μοναρχίας, καὶ ἄλλων χωρῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, κλπ.

ΔΕΙΣΙΑΙΜΟΝΙΑ ΣΙΝΩΝ.

(Συνέχεια τῆς προηγούμενου ἀριθμοῦ.)

Κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου, ὅστις γίνεται λίαν ἐνωρὶς ἐν Κίνα, ἀλλ' ὑποβάλλεται εἰς περιορισμὸς καταπληκτικὸς εἰς τὸν ξένον, γίνονται τὰ ἐξῆς: Δύο ἄτομα μὴ ἔχοντα πρὸς ἄλληλα στενοτέραν συγγένειαν ἢ ὅσον πᾶς ἄλλος ἀπόγονος τοῦ Σὴμ, Χάμ ἢ Ἰάφεθ δὲν δύναται νὰ συζευχθῶν, ἂν φέρουν τὸ αὐτὸ ἐπώνυμον! Πρέπει νὰ γείνη σύγκρισις τῶν ἐτῶν, μηνῶν, ἡμερῶν, ὡρῶν καὶ τῶν γεννήσεων ἐκάστου, καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἔναι εὐάρεστα, ὁ γάμος δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν. Ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν τῆς ἡλικίας δὲν ὑπάρχει περιορισμὸς ἢ κατὰ ἓν ἔτος ὅμως διαφορὰ θεωρεῖται εὐτυχὴς σημεῖον, ἢ κατὰ δύο δὲν εἶναι κακὴ, ἢ κατὰ τρία ἀδιάφορος, ἀλλ' ἢ κατὰ ἕξ εἶναι βέβαιον ὅτι ἐπιφέρει συμφοράς! Πᾶς ἐν Κίνα ἔχει τὸ σημεῖον ζωοτινός, ἢ μᾶλλον ἐνὸς ἐκ τῶν ὡδοῶσα ζωῶν, τῶν προδιοριζομένων ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως. Τὰ ζωα ταῦτα εἶναι μῦς, βοῦς, τίγρις, λαγιόβους, ὄφις, ἵππος,

πρόβατον, πῖθηκος, δράκων, πτηνὸν, κύνων καὶ χοιριδίων, ὁ ἵππος καὶ ὁ μῦς, ὁ βοῦς καὶ τὸ πρόβατον, ἡ τίγρις καὶ ὁ πῖθηκος, ὁ δράκων καὶ ὁ κύων, ὁ ὄφις καὶ τὸ χοιριδίον, ὁ λαγιόβους καὶ τὸ πτηνὸν δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ συζευχθῶσιν ἀπ' ἑτέρου, εἶναι ἀπολύτως ἐπιτετραμμένη ἡ ἔνωσις τοῦ μῦος καὶ βοῦς, τοῦ ἵππου καὶ προβάτου, τῆς τίγρεως καὶ τοῦ λαγιόβου, τοῦ πῖθηκου καὶ πτηνοῦ, τοῦ δράκοντος καὶ ὄφραως, τοῦ κυνὸς καὶ χοιριδίου.

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ σημεῖον τῆς ἐπιζητουμένης νεαρᾶς κόρης γράφεται ἐπὶ τεμαχίῳ χαρτοῦ καὶ τίθεται πρὸ τοῦ οικογενειακοῦ θεοῦ τοῦ προτεινομένου γαμβροῦ. Ἐὰν εἰς τὴν οἰμακίην διεύθυνσιν δὲν λάβῃ χώραν ἔρις, δὲν σπάσῃ δὲ κατὰ τὰς ἐπομένους τρεῖς ἡμέρας πῆλινόν τι ἀγγεῖον ἢ ἄλλο πολύτιμον ἀντικειμένον, ἡ ἔνωσις θεωρεῖται εὐτυχὴς, καὶ αἱ ἐπὶ τούτῳ διαπραγματεύσεις δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουσιν, ἐκτὸς ἂν, ἐννοεῖται, οἱ συγγενεῖς πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν θεωρήσουσιν φρόνιμον νὰ συμβουλευθῶν καὶ οἰωνοσκόπον τινα. Ἀποῦ δὲ ταῦτα διευθετηθῶν καλῶς, ἐκλέγεται ἡ ἡμέρα, τὰ ὄωρα ἀνταλλάσσονται, καὶ δταν ἡ αἰσία πρῶτα ἀνατελεῖ, περὶ τὰς 2 μ' ἄρχονται οἱ ἱερεῖς τῶν προσευχῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ ἐπικαλοῦμενοι τὴν παρουσίαν πάντων τῶν θεῶν. Τὴν παραμονὴν δὲ τοῦ γάμου εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κόρης παρατίθεται δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν ἢ τῶν πνευμάτων, ἅτινα γενικῶς εὐαρεστεῖ ἢ τῶν κρείσσων ὁσμῆ. Ἡ νυμφικὴ κλίνη εὐρίσκειται τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, πρὸ αὐτῆς δὲ καίουσι δύο μικροὶ λύχνοι, θεωρεῖται δὲ ἀπαισίαν διὰ πάντα ἄνθρωπον, νὰ κραφῆ καὶ τὴν παρατηρήσῃ μεταφερομένην διὰ τῶν ὁδῶν. Εἰς τὴν νόμφην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγίσῃ τὸ ἔδαφος πορευομένη πρὸς τὴν κλίνην, ἀλλὰ μεταφέρει αὐτὴν εἰς τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀπὸ τοῦ δωματίου τῆς μέχρῃς αὐτῆς τῆς κλίνης, ἢ ἄλλως στρώννεται ἢ ὁδὸς μὲ σάκκους ὁρούρης διὰ νὰ διαθῆ ἐπ' αὐτῶν, ἐκ φόβου μήπως συμπαραλάβῃ μεθ' ἑαυτῆς ἐπὶ τῶν πελμάτων τῶν ὑποδημάτων τῆς καὶ τὴν μοῖραν τοῦ μητρικοῦ τῆς οἴκου! Ἐν τῇ νυμφικῇ θαλάμῳ καίουσι δύο μεγάλοι λύχνοι, τοὺς ὁποίους πρέπει ν' ἀφήσουσι νὰ κατακαοῦν θεωρεῖται δὲ ὡς καλὸς οἰωνός ἂν καὶ οἱ δύο τελειώσουσι ὁμοῦ τότε ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ θὰ συζήσουσι ἐπὶ πολλὸν χρόνον, καὶ ὁ εἰς δὲν θὰ ἐπιζήσῃ πολὺ τοῦ ἄλλου. Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας εἰς τῶν λύχνων τελειώσῃ ταχύτερον, θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι ὁ εἰς θ' ἀποθάνῃ πολὺ ταχύτερον τοῦ ἄλλου, ὅστις τότε θὰ ὑποφέρῃ μακρὰν χρεῖαν.

Ἐπὶ ζωῆς οἱ Κινέζοι συνήθως ὀλίγην προσοχὴν δίδουσι εἰς οἰανδήποτε θρησκείαν. Οἱ λόγιοι λατρεύουσι τὸν Κομφούκιον ἅπασι εἰς ὕλην τῶν τῆν ζωῆν, καὶ

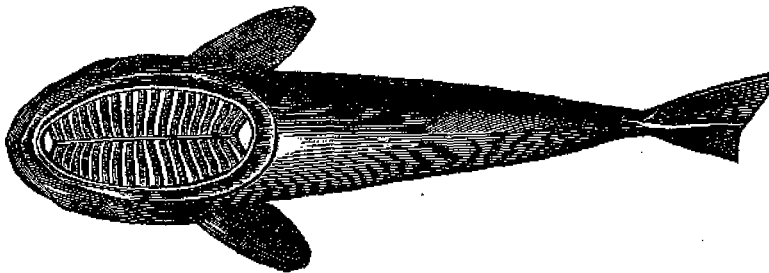
ἅπασι τοῦ ἔτους τὸν θεὸν τῆς υγιείας· οἱ ἄλλοις θεάν τινα, ἥτις οὐσα θνητῇ γυνὴ ἐβρίβθη ποτὲ εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὴν σώσιν τὸν πατέρα τῆς καὶ ἀποπνεύσεια μετ' αὐτοῦ, ἀπεθεώθη κατόπιν· οἱ λαοὶ λατρεύουσι ἅπασι τοῦ ἔτους ἴδιον τινὰ Ἀσκληπιῶν, οἱ δὲ ξυλοργοὶ ἅπασι τοῦ ἔτους ἀρχηγόν τινα ἐργάτην, εἰς τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν ἀπονέμουν πάλαι τὸν τίτλον τοῦ θεοῦ.

Ἦδη τέλος μεταβαίνομεν εἰς τὰς κηδείας. Τόσον ὑπέρογκα εἶναι τὰ ἐπιβαλλόμενα ἔξοδα πρὸς ταυτῶν τῶν συγγενῶν, ὥστε οἱ πτωχοὶ διατελοῦσι κατάχρησι καθ' ὅλον τὸν μετέπειτα βίον. Οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἂν οἱ ζῶντες θὰ ὑποφέρουν ἐκ τοῦ φόβου· τὰ ἄψυχα σώματα πάντοτε πρέπει νὰ καλύπτονται διὰ πολλῶν ἐνδυμάτων! Τὰ ἐπιζῶντα τέκνα ἐνδεχομένον νὰ ψωμοζήτουν, οἱ νεκροὶ ὅμως γονεῖς πρέπει νὰ ἐφοδιάζωνται διὰ χαρτονομίσματος, ὅπως πληρώσουν τὴν εἰς τὴν χώραν τῶν ψυχῶν μεταβάσιν καὶ ἐκλύσουν τὸ σέβας τῶν ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ δεσμοφολάκων! Διὸ τοῦ ἔτους τοῦλάχιστον πρέπει νὰ προσφέρεται συμπόσιον δι' αὐτοὺς, καὶ νὰ δίδωνται ὀλίγα χρήματα διὰ τὰς ἐτησίας αὐτῶν δαπάνας!

ρυφῆς τῆς κεφαλῆς εἰς τὸ στόμα, ἢ φῶσις ἔκαμε τὴν κάτω σιαγόνα πολὺ μακροτέραν τῆς ἄνω, ὥστε ἅμα ἀποσύρη τοὺς μυζητήρας ἀπὸ τῆς λείας του, αὕτη πίπτει ἐντὸς τοῦ ἀνοικτοῦ στόματος.

Τὴν ἰδιότητα ταύτην τοῦ Ῥεβὲ παρατηρήσαντες οἱ κάταικοι τῶν μερῶν, ὅπου ἐνδιατᾶται, συλλαμβάνουσι αὐτὸν ζῶντα διὰ κοφφίνων ἐκ σύρματος, τὰ ὅποια βίπτουσι εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἀρκετὴν ἀπὸ τῆς ἐρηρᾶς ἀπόστασιν. Ὁ Ῥεβὲ εἰσέρχεται εἰς αὐτὰ πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξέλθῃ, ἐνεκα τῆς κατασκευῆς τῶν κοφφίνων, συλλαμβάνεται.

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ῥεβὲ, ὁ ἄλιεὺς δίνει περὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ σχοινίον καὶ τὸν κρατεῖ ὑπὸ τὸ ὕδωρ πλησίον τοῦ πλοιαρίου του, περιφέρεται δὲ τοιοῦτοτρόπως τὸ παραλίον παρατηρῶν, εὐθὺς δὲ ἀφοῦ ἴδῃ εἰς μέρος τι ὀψάρια συνηθροισμένα, ἀπολύει τὸ σχοινίον, μὲ τὸ ὅποιον εἶναι δεμένος, αὐτὸς δὲ ἀισθανόμενος ἑαυτὸν ἐλεύθερον, βίπτεται κατὰ τῆς λείας του καὶ ἐπικολλάται ἐπ' αὐτῶν διὰ τῶν μυζητήρων· ὁ ἄλιεὺς τότε ἀνασύρει αὐτὸν καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὴν ἀπ' αὐτῶν, τὸν κρατεῖ δὲ πάλιν διὰ περαιτέρω χρῆσιν! Οὕτως ὁ Ῥεβὲ προμηθεύει πολλάκις εἰς τὸν κύριόν τι ἀρετοὺς ἰχθύας.

Ῥεβὲ ὁ κυνηγετικὸς.

Ῥεβὲ ὁ κυνηγετικὸς ἰχθύς.

Οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται ἔχουν ἀκούσει περὶ σκύλων κυνηγετικῶν καὶ περὶ πτηνῶν κυνηγετικῶν, ἀλλὰ πιστεύω οὐδέποτε ἤκουσαν περὶ ὀψαρίων κυνηγετικῶν, δηλ. περὶ ὀψαρίων, τὰ ὅποια μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ συλλαμβάνῃ ἄλλα ὀψάρια πρὸς χρῆσιν του. Καὶ ὅμως ὑπάρχει τοιοῦτόν τι εἶδος ὀψαρίων, καὶ τοῦτο παριστᾶ ἡ προκειμένη εἰκὼν.

Ὁ ἰχθύς οὗτος εἶναι ἐπιμηκής μετ' ἐπιμήκην κεφαλὴν πολὺ περιέρχον, ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς αὐτῆς εὐρίσκεται ὡσειδῆς τις μηχανισμὸς, συνιστάμενος ἀπὸ πολλὰς σειρὰς μυζητήρων, ὁμοίων πρὸς τοὺς μυζητήρας τῶν δικαπόδων· διὰ τῶν μυζητήρων τούτων ὁ Ῥεβὲ προσκολλάται ἐπὶ τῶν ἰχθύων, τοὺς ὁποίους θέλει νὰ φάγῃ, καὶ οὕτως προμηθεύεται τὴν τροφὴν αὐτοῦ. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῆς μεταδιβάσεως τῆς λείας του ἀπὸ τῆς κο-

Συνήθως ὅμως οἱ ἄλλοις μεταχειρίζονται τὸν Ῥεβὲ πρὸς ἄλλοις χελωνῶν, αἱ ὅποια εἶναι ἐπιζήτητοι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, διὰ τὸ τροφερὸν καὶ γλυκὺ κρέας των, καὶ τὸν νόστιμον ζωμόν, ὅστις παρασκευάζεται ἐξ αὐτοῦ.

Ὁ Ῥεβὲ ἀπαντᾶται εἰς τὸν Μαξικανικὸν κόλπον, ὠνομάσθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν Ῥεβὲ, ἐπίκυρος, διότι ἔρχεται πρὸς ἐπικυρίαν, τρόπον τινά, τῶν ἁλίων. Ὡς φαίνεται δὲν δύναται νὰ ζήσῃ εἰς ἄλλα κλίματα καὶ διὰ τοῦτο ἢ μετοικεσία αὐτῆ εἰς ἄλλας χώρας δὲν ἐπέτοχεν.

— Κατὰ τὸ ἔτος 1879 ἡ ἀξία τοῦ εἰς τὴν Κίβαν εἰσαχθέντος ὀπίου ἦτο 51,000,000 ταλλήρων, ἦτοι σχεδὸν τὸ ἕμισυ τῆς ἀξίας τῆς ὅλης εἰσαγωγῆς, ἥτις εἶναι 114,359,000 ταλλήρων, καὶ ὑπερέβη τὴν μὲν εἰσαγωγὴν τοῦ ὀπίου τοῦ 1878 κατὰ 1,500,000 ταλλήρων τὴν δὲ ἐξαγωγὴν τῆς μετᾶξης κατὰ 10,000,000 ταλλήρων. Ὅλον δὲ τοῦτο τὸ ὑπέρογκον ποσὸν καταναλισκεται πρὸς σωματικὴν, διανοητικὴν καὶ ψυχικὴν βλάβην 400 περίπου ἑκατομμυρίων ἀθανάτων ὄντων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Αποτελέσματα τῆς μουσικῆς.

Ὁ Λούθηρος, ἐνῶ εἰσέτι ἦτο καλόγηρος, καταπονθθεὶς ἡμέραν τινα ὑπὸ λύπης ἐκλείσθη ἐν τῷ κελίῳ του καὶ ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ νύκτας εἰς οὐδένα ἐπέτρεπε νὰ τὸν προσεγγίσῃ. Εἰς τῶν φίλων του, Λουκάς Ἐδαμπεργ καλούμενος, ἀνησυχῶν περὶ τῆς υγείας του, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ παιδίον τινα, τὰ ὁποῖα περιήρχοντο, κατὰ τὸ ἐν Γερμανίᾳ ἔθος, φέροντα διάφορα ἔθνη καὶ ἡρωικὰ ἔσματα, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ κελίον τοῦ Λουθήρου. Κτυπήσας δὲ τὴν θύραν καὶ μὴ λαβὼν ἀπάντησιν, ἔθραυσε τὴν θύραν, ἀλλ' ἐκπληκτος παρετήρησε τὸν Λούθηρον κείμενον ἐκτάδην ἐπὶ τῷ ἐδάφει ἀναίσθητον. Οἱ ἄλλοι μοναχοὶ προσεκληθήσαν εἰς βοήθειαν, ἀλλ' ἅπασαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἀπέθσαν μάταιαι. Ὁ Λούθηρος δὲν εἶδε σημεῖα ζωῆς. Τότε οἱ παῖδες ἤρχισαν νὰ φέσωσι γλυκοῦ ἄσματος, τοῦ ὁποιοῦ ὁ ἦχος ἐνήργησεν ὡς μαγεία ἐπὶ τοῦ ἀπνοῦ μοναχοῦ, ὅστις βαθμηδὸν ἐπανήλθεν εἰς τὰς αισθήσεις του.

Σημειωτέον, ὅτι ὁ Λούθηρος ἦτο οὐ μόνον καλὸς μουσικὸς, ἀλλὰ καὶ μέγας ἐραστὴς τῆς μουσικῆς, καὶ, ὅταν ἐψάλλεν, εἰκνευεν εἰς ἑαυτὸν τὰ πλήθη.

Ἐ δύναται νὰ κάμῃ πρόωμο? εὐσάβεια.

- 1 Μορφώνει καλὰς ἔξεις.
- 2 Προφυλάττει ἐναντίον πειρασμῶν.
- 3 Ἰσχυροποιεῖ τὰ κάλλιστα αἰσθήματα.
- 4 Καθαρίζει τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὴν ὁμιλίαν.
- 5 Ἐπιποιεῖ ἀγάπην πρὸς τοὺς γονεῖς.
- 6 Χαρακοιεῖ τὸν οἰκογενειακὸν κύκλον.
- 7 Καθιστᾷ ἀγαπητοὺς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους.
- 8 Καθιστᾷ τὸν χαρακτῆρα ἀποφασιστικώτερον.
- 9 Ἐνσταλάζει σέβας πρὸς τὰ θεῖα.
- 10 Διδάσκει ἀγάπην διὰ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ.
- 11 Ὁδηγεῖ πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμῶν.
- 12 Κλύει τὴν καρδίαν πρὸς ἔνθερον προσευχὴν.
- 13 Ἀπαμακρύνει κακοὺς συντρόφους.
- 14 Κάμνει τὴν ζωὴν εὐσυναιδητοτέρα.
- 15 Βοηθεῖ πρὸς ἐκλογὴν ἐπαγγέλματος.
- 16 Ἐνθαρρύνει τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ὀδηγεῖ εἰς καλὴν διεύθυνσιν.
- 17 Μεταποιεῖ τὸ καθῆκον εἰς εὐχαρίστησιν.
- 18 Διεγείρει τὸ αἰσθημα τῆς αὐτοθεσίας ὑπὲρ τῶν ἄλλων.
- 19 Σώζει ἀπὸ πικρῶν ἀναμνήσεων.
- 20 Στέφει τὸ τέλος τῆς ζωῆς μὲ εὐφροσύνην.
- 21 Φωτίζει τὴν ὥραν τοῦ θανάτου μὲ χαρὰν.
- 22 Ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθου τὴν νίκην.

Θεραπεία τῆς ὀνηρίας κατὰ τὸν Βουφῶνα.

Ὁ Βουφῶν, ὅστις ὡς φαίνεται εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν του ἠγάπα τὴν ὀνηρίαν, ἐθεραπεύθη ἐξ αὐτῆς κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ὁ πατὴρ του εἶχεν ὑπερήφανον, ὅστις ἐμείνεν εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς. Εἰς τοῦτον ὁ Βουφῶν ὑπεσχέθη ἐν τῷ ἀλλήρον πᾶσαν πρωίαν ἵνα τὸν ἐξυπνίσῃ πρὶν ἀνατελεῖν ὁ ἥλιος. Ὁ Ἰωσήφ ἐκάλεσεν αὐτὸν τὴν

ἐπομένην πρωίαν, ἀλλ' ὁ Βουφῶν τὸν ἔβρισεν. Ἐπενέλαθε τὸ πείραγμα τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἀλλ' ἠπειλήθη μὲ τιμωρίαν καὶ ἀπόλυσιν. Ὁ δυστυχὴς Ἰωσήφ δὲν ἤθευρε τί νὰ κάμῃ. Τὴν μεσημέριαν καλέσας αὐτὸν παρ, ἑαυτοῦ, «Φίλε μου Ἰωσήφ τῷ εἶπεν, ἐγὼ ἔχασα τὸν καιρὸν μου, οὐ δὲ τὸ τῷ ἀλλήρον. Τὸ συμφέρον σου εἶναι νὰ μὴ ἀκούσῃς τί σοι λέγω, ἀλλὰ νὰ ἐνθυμησῶμαι τὸ τῷ ἀλλήρον!»

Τὴν ἀκόλουθον πρωίαν ὁ Ἰωσήφ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ τὸν ἐξύπνισε. Κατ' ἀρχὰς τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ κοιμηθῇ ἄλλοτον, μὴ στέρνοντα δὲ τὸν ἔβρισεν, τὸν ἠπειλήσεν, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσεν ὁ καλὸς Ἰωσήφ τὸν ἔσειρεν ἀπὸ τῆς κλῆνης διὰ τῆς βίας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, συνείθις νὰ ἐγείρεται μόνος του, καὶ 40 ἔτη ὁ καλὸς ὑπηρέτης του εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπῃ τὸν κύριόν του ἐκτὸς τῆς κλῆνης κατὰ τὰς ἑξ ἀκριβῆς τῆς πρωίας. Ἐμολόγει δ' ἀκολούθως ὁ Βουφῶν ὅτι ὤφειλεν οὐ μόνον τὴν ἐργασίαν του ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τῆς υγείας του, εἰς τὴν καλὴν ἔξιν τοῦ ἐγείρεσθαι πρωί.

Ἱστορικὰ καταστήματα καὶ ἐταιρεῖαι

	Μετ. κεφαλ.	Κεφ. πρῆβεν.
Ἐθνικὴ Τράπ. τῆς Ἑλλάδος.	18,000,000	Ὀμόλογον 15,000,000
Γενικὴ Ἱστορικὴ Τρ. τῆς Ἑλλ.	18,000,000	4,000,000
Τράπεζα Βιομηχαν. Πίστεις φρ.	5,000,000	Ὀμόλογον 6,000,000
Ἰονικὴ Τράπεζα	6,000,000	φρ. 3,250,000
Ἀσφαλ. Ἐταιρ. ὁ «Ἀρχάγγελος»	15,000,000	300,000
» ὁ «Φοίνικ»	3,000,000	280,000
» ὁ «Ἄγκυρα»	1,400,000	527,200
Ναυτικὴ Τράπεζα ἢ «Ἀλκυὼν»	2,000,000	20,000,000
Ἐταιρ. τῶν Μεταλλ. τοῦ Λαυρίου	20,000,000	14,000,000

— Μεταξὺ τῶν ἐσχάτως εἰσχομισθέντων εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἂν περιέρχων χειρογράφων, βιβλίων καὶ πινακῶν εὑρηται καὶ ταινία ἐκ χάριτος παχέος, πλατύφυτριν δακτύλων καὶ μήκους γυλίων ποδῶν, ἐσπειρωμένη, ἐν ᾗ εἶναι ἀναγεγραμμένον διὰ χειρὸς πάντες οἱ δυνατοὶ ἀναγραμματισμοὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὀλεως λατινιστὶ (Constantinopolis). Οἱ ἀναγραμματισμοὶ, ἢ αἱ ποικιλίαι τῶν συνδυασμῶν διὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν 16 στοιχείων τῆς λέξεως ταύτης, σὺμπεσοῦνται εἰς τεσσαράκοντα γυλιᾶς ἐκατὸν τριάκοντα τέσσαρες (40,135.) Τὸ ἔργον τοῦτο, πρῶτον ὑπομονῆς ἐξαιρετικῆς, εἶναι τῷ ὄντι ἀξιον περιεργείας.

Ὁ πτωχός.

Γέρωσ στραβός, μὲ τὸ ραβδί,
Γυρίζει μετ' τῆς στραταίης
Ἐλεημοσὴν ὁ δόστυχος,
Ζητεῖ ἀπ' τοὺς διαβάτας.

Βορῆς φυσάει, παγωνιά
ὁ γέρωσ πού νὰ πῆ;
Ἐλεημοσὴν δόσετε
στὸ γέρο πού πεινάει.

Τὰ ρούχ' αὐτοῦ δὲν γόρεψε
τὰ πλούτη αὐτοῦ δὲν θέλει,
Οὐδὲ ταῖς μὸδαίς αὐτοῦ ζητᾷ
ψωμίκατι ὅσ' γυρεύει.

Στραβὸς κρυώνει, καὶ πεινᾷ,
νὰ περπατῇ δὲν βλέπει,
Σ' αὐτὸν, σ' αὐτὸν, χριστιανοί,
ἐλεημοσύνην πρέπει.

Π. Κ. Α.